

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

A6-0036/2008

12.2.2008

MIETINTÖ

EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan haasteista uusille jäsenvaltioille
(2007/2140(INI))

Kehitysyhteistyövaliokunta

Esittelijä: Danutė Budreikaitė

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	16
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	19

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

**EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan haasteista uusille jäsenvaltioille
(2007/2140(INI))**

Euroopan parlamentti, joka

Kehitysyhteistyötä koskeva lainsäädäntö

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 177–181 artiklan,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen¹ (Cotonoun sopimus) sellaisena kuin se on muutettuna Luxemburgissa 25. kesäkuuta 2005 allekirjoitetulla kumppanuussopimuksen muuttamista koskevalla sopimuksella²,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien vuonna 2000 antaman vuosituhatjulistuksen, YK:n vuonna 2005 laatiman raportin "*Investing in Development*" sekä vuosituhannen kehitystavoitteet (vuosituhattavoitteet),
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2005 annetun Pariisin julistuksen kehitysavun tuloksellisuudesta,
- ottaa huomioon vuoden 2002 Monterreyn konsensuksen kehitysrahoituksesta,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: "Eurooppalainen konsensus" (kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus)³,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman: "Eurooppalainen konsensus humanitaarisesta avusta",
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 15. toukokuuta 2007 antamat päätelmät kehitysyhteistyöpolitiikan täydentävyyttä ja työnjakoa koskevista EU:n menettelysäännöistä,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus – Kehityksen vauhdittaminen vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi" (KOM(2005)0134),

¹ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3. Muutettu viimeksi AKT–EY-ministerineuvoston päätöksellä N:o 1/2006 (EUVL L 247, 9.9.2006, s. 22).

² EUVL L 209, 11.8.2005, s. 27.

³ EUVL C 46, 24.2.2006, s.1.

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kehityksen vauhdittaminen vuosituhattavotteiden saavuttamiseksi – Kehityksen rahoittaminen ja avun tuloksellisuus" (KOM(2005)0133),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "EU:n kehitysavun määrän lisääminen, laadun parantaminen ja täytäntöönpanon nopeuttaminen" (KOM(2006)0087) sekä siihen perustuvat yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston 11. huhtikuuta 2006 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Vuosikertomus 2006 Euroopan yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikasta ja ulkoisen avun täytäntöönpanosta" (KOM(2006)0326),
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta¹,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus ja hallintotapa: kohti yhdenmukaista lähestymistapaa Euroopan unionissa" (KOM(2006)0421),
- ottaa huomioon Tšekin tasavallan kansainvälisen kehitysyhteistyöpolitiikan ja muun muassa kahdenvälistä kehitysyhteistyötä vuonna 2007 koskevan suunnitelman sekä Angolaa ja Sambiaa koskevat maakohtaiset strategia-asiakirjat,
- ottaa huomioon Unkarin kansainvälisen kehitysyhteistyöpolitiikan,
- ottaa huomioon Latvian kehitysyhteistyöpoliittisen ohjelman vuosille 2006–2010,
- ottaa huomioon Liettuan kehitysyhteistyöpolitiikan vuosille 2006–2010,
- ottaa huomioon Viron kehitysyhteistyö- ja humanitaarisen avun strategian vuosille 2006–2010,
- ottaa huomioon Puolan vuonna 2003 laatiman kehitysyhteistyöstrategian sekä Puolan vuoden 2007 kehitysapuohjelman,
- ottaa huomioon Romanian kansallisen strategian kansainvälistä kehitysyhteistyötä varten,
- ottaa huomioon Slovakian julkisen kehitysavun (ODA) keskipitkän aikavälin strategian vuosille 2003–2008 sekä Slovakian vuoden 2006 kansallisen kehitysapuohjelman,
- ottaa huomioon Slovenian kehitysyhteistyön vuosina 2002–2004,
- ottaa huomioon hätäavun ja kehitysyhteistyön alalla toimivien eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen yhteenliittymän (CONCORD) vuoden 2007 kehitysavun seurantaraportin "*Hold the Applause! EU governments risk breaking aid promises*", johon sisältyy kansalaisjärjestöjen arvio kunkin jäsenvaltion antamasta julkisesta kehitysavusta,

¹ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

- ottaa huomioon EU:n Keski-Aasian strategian (uusi kumppanuusstrategia) 2007–2013,
- ottaa huomioon EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden sekä kansalaisyhteiskunnan ja muiden sidosryhmien edustajien laatiman, kehitysyhteistyötä koskevaa opetusta ja tietoisuuden lisäämistä käsittelevän strategisen puiteasiakirjan "The European Consensus on Development: the Contribution of Development Education and Awareness Raising", joka esiteltiin Lissabonissa marraskuussa 2007 järjestetyillä Euroopan kehitysyhteistyöpäivillä,
- ottaa huomioon 7.–9. marraskuuta 2006 järjestetyn eurooppalaisen konferenssin kansalaisjärjestöjen viestinnästä,
- ottaa huomioon EU:n kehitysyhteistyöasioiden neuvoston päätöslauselman kehitysyhteistyötä koskevasta opetuksesta,
- ottaa huomioon julkilausuman eurooppalaisesta puitestrategiasta vuoteen 2015 saakka globaalikasvatuksen parantamiseksi ja lisäämiseksi Euroopassa, jonka antoi Maastrichtissa 15.–17. marraskuuta 2002 kokoontunut Euroopan laajuisen globaalikasvatuksen foorumi, johon osallistui Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden parlamenttien jäseniä, paikallis- ja alueviranomaisia ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä,
- ottaa huomioon Palermossa vuonna 2003 aloitetut keskustelut, joiden tavoitteena oli perustaa epävirallinen keskustelufoorumi, jonka puitteissa alan toimijat voisivat vaihtaa mielipiteitä eurooppalaisen kehitysavun edistysaskelista ja ongelmista ja täydentää siten epävirallisesti komission virallisia kuulemismenettelyjä,
- ottaa huomioon Brysselissä 19.–20. toukokuuta 2005 järjestetyn tietoisuuden lisäämistä ja kehitysyhteistyötä koskevaa opetusta sekä pohjoisen ja eteläisen pallonpuoliskon välisen yhteenkuuluvuuden edistämistä käsitelleen eurooppalaisen konferenssin,
- ottaa huomioon Helsingissä heinäkuussa 2006 järjestetyn konferenssin kehitysyhteistyötä koskevasta opetuksesta Euroopassa,
- ottaa huomioon Saksan, Portugalin ja Slovenian puheenjohtajakausien 18 kuukauden kehityspoliittisen ohjelman,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Laajempi Eurooppa ja naapuruus: uusi kehys suhteille EU:n itäisiin ja eteläisiin naapureihin" (KOM(2003)0104) sekä 20. marraskuuta 2003 antamansa päätöslauselman laajemmasta Euroopasta ja naapuruudesta: uusi kehys suhteille EU:n itäisiin ja eteläisiin naapureihin¹,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston Brysselissä 12. joulukuuta 2003 hyväksymän asiakirjan "Turvallinen Eurooppa entistä paremmassa maailmassa: Euroopan turvallisuusstrategia",

¹ EUVL C 87 E, 7.4.2004, s. 506.

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Euroopan naapuruuspolitiikka – Strategia-asiakirja" (KOM(2004)0373),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmia koskevista komission ehdotuksista (KOM(2004)0795),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Euroopan naapuruuspolitiikka – Armeniaa, Azerbaidžania, Georgiaa, Egyptiä ja Libanonia koskevat suositukset" (KOM(2005)0072),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta (KOM(2006)0726),
- ottaa huomioon komission 14. marraskuuta 2006 hyväksymän Etelä-Kaukasian (Armenia, Azerbaidžan, Georgia) koskevan toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamista koskevaan komission tiedonantoon liitetyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2006)1504)¹,
- ottaa huomioon komission tiedonantoon "Vuosikertomus 2007 Euroopan yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikasta ja ulkomaanavun täytäntöönpanosta vuonna 2006" liitetyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2007)0840)²,
- ottaa huomioon selvitykset Euroopan naapuruuspolitiikan edistymisestä Ukrainassa (SEC(2006)1505) ja Moldovassa (SEC(2006)1506),
- ottaa huomioon komission 24. marraskuuta 2005 antaman lehdistötiedotteen "*European Neighbourhood Policy: A Year of Progress*" (IP/05/1467),
- ottaa huomioon komission jäsenen Ferrero-Waldnerin komissiolle antaman tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikan toteuttamisesta ja tukemisesta (SEC(2005)1521),
- ottaa huomioon eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä (ENPI) koskevista yleisistä määräyksistä 24. lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006³,
- ottaa huomioon 23. tammikuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/62/EY eurooppalaisen naapuruuspolitiikan edunsaajamaiden sekä Venäjän oikeudesta saada tiedonvaihto-ohjelman (TAIEX) tukea⁴,
- ottaa huomioon 22. joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2005/47/EY päätöksen 2000/24/EY muuttamisesta Euroopan unionin laajentumisen ja Euroopan naapuruuspolitiikan huomioon ottamiseksi⁵,

¹ Alkuperäinen asiakirja: KOM(2006)0726, Bryssel, 4.12.2006.

² Liite komission tiedonantoon "Vuosikertomus 2007 Euroopan yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikasta ja ulkomaanavun täytäntöönpanosta vuonna 2006", KOM(2007)0349.

³ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁴ EUVL L 32, 4.2.2006, s. 80.

⁵ EUVL L 21, 25.1.2005, s. 9.

- ottaa huomioon Valkovenäjää, Moldovaa, Ukrainaa, Armeniaa, Azerbaidžania ja Georgiaa koskevat kertomukset "Eurooppalainen naapuruuden ja kumppanuuden väline: maakohtainen strategia-asiakirja 2007–2013 ja kansallinen maaohjelma 2007–2010",
- ottaa huomioon EY:n ja eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen (ENPI) laatiman itäisiä alueita koskevan alueellisen strategia-asiakirjan vuosiksi 2007–2013, joka täydentää komission laatimia maakohtaisia strategia-asiakirjoja,
- ottaa huomioon ENPI:n laatiman itäisiä alueita koskevan alustavan alueellisen ohjelman vuosiksi 2007–2010, jossa määritellään yksityiskohtaisemmin uuden eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen itäisten alueiden kiintiön puitteissa toteutettujen toimien painopisteet,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Mustanmeren synergia – uusi alueellinen yhteistyöaloite" (KOM(2007)0160),
- ottaa huomioon komission tiedonannon yleisestä toimintamallista Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden osallistumiselle yhteisön virastojen ja ohjelmien toimintaan (KOM(2006)0724),
- ottaa huomioon talouden ja rahoituksen pääosaston Occasional Papers -julkaisusarjassa kesäkuussa 2006 julkaistun asiakirjan "*European Neighbourhood Policy: Economic Review of ENP Countries*",
- ottaa huomioon komission heinäkuussa 2007 alulle paneman valmiuksien toisen kehittämisjärjestelmän (CBSII), jonka avulla uusia jäsenvaltioita ja ehdokasvaltioita tuetaan kehitysyhteistyön alalla,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikasta¹,
- ottaa huomioon kumppanuus- ja yhteistyösopimukset,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A6-0036/2008),

Yleisiä huomioita

- A. ottaa huomioon, että EU antoi vuonna 2006 kaikkiaan 47 524 miljoonaa euroa julkista kehitysapua, mikä vastaa 57 prosenttia maailmanlaajuisesta kehitysavusta, ja summan odotetaan nousevan 78 626 miljoonaan euroon vuoteen 2010 mennessä,
- B. ottaa huomioon, että uudet jäsenvaltiot ovat sitoutuneet saavuttamaan 0,17 prosentin kehitysaputavoitteen bruttokansantulosta vuoteen 2010 mennessä ja 0,33 prosentin osuuden BKT:sta vuoteen 2015 mennessä sekä antamaan panoksensa EU:n roolin vahvistamiseen kansainvälisen kehitysyhteistyön kentällä,

¹ EUVL C 287E, 24.11.2006, s. 312.

- C. ottaa huomioon, että uusien jäsenvaltioiden kehitysavulla on merkitystä niin EU:n kehitysyhteistyöpolitiikalle kuin Euroopan naapuruuspolitiikallekin,
- D. ottaa huomioon, että uusien jäsenvaltioiden kehitysyhteistyö painottuu itsenäisten valtioiden yhteisön (IVY) maihin ja Länsi-Balkanin maihin sekä muutamiin maihin, jotka ovat Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT-maat) ryhmän jäseniä,
- E. ottaa huomioon, että institutionaalinen kehys on edelleen yksi tärkeimmistä haasteista uusien jäsenvaltioiden tehokkaalle kehitysyhteistyölle,
- F. katsoo, että yksi uusien jäsenvaltioiden suurimmista haasteista on tarve saada puoluerajoista riippumaton poliittinen tuki sekä julkinen tuki kehitysyhteistyölle, maailman vähiten kehittyneille maille annettava tuki mukaan luettuna,
- G. ottaa huomioon, että useimmissa jäsenvaltioissa on edelleen tarvetta lisätä tietoisuutta kehitysyhteistyökysymyksistä,
- H. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden oikeus soveltaa kansallisten prioriteettien mukaisia kehitysyhteistyöstrategioita on niiden suvereniteetin täysin oikeutettu ilmentymä, joka on tunnustettava ja jota on kunnioitettava,

Uusien jäsenvaltioiden ensisijaiset maat

- I. ottaa huomioon, että valtaosa Viron ja Latvian kahdenvälisestä kehitysavusta keskittyy IVY-maihin ja etenkin Georgiaan, Moldovaan ja Ukrainaan, sekä Afganistaniin; ottaa huomioon, että Viron julkinen kehitysapu vuonna 2005 oli 0,08 prosenttia ja Latvian julkinen kehitysapu vuonna 2005 oli 0,07 prosenttia,
- J. ottaa huomioon, että valtaosa Liettuan antamasta kahdenvälisestä kehitysavusta suuntautuu Valko-Venäjälle, Ukrainaan, Moldovaan, Etelä-Kaukasian maihin, Afganistaniin (Ghorin maakunta) ja Irakiin ja vain yhteen AKT-maahan eli Mauritaniaan ja että Liettuan julkinen kehitysapu vuonna 2005 oli 0,06 prosenttia,
- K. ottaa huomioon, että valtaosa Puolan antamasta kahdenvälisestä kehitysavusta suuntautuu Valko-Venäjälle, Ukrainaan, Moldovaan ja Georgiaan ja että Puolan julkinen kehitysapu vuonna 2005 oli 0,07 prosenttia,
- L. ottaa huomioon, että valtaosa Unkarin antamasta kahdenvälisestä kehitysavusta suuntautuu Länsi-Balkanille (Serbia, Montenegro, Bosnia ja Hertsegovina) ja että Unkarin julkinen kehitysapu vuonna 2005 oli 0,11 prosenttia,
- M. ottaa huomioon, että valtaosa Romanian antamasta kahdenvälisestä kehitysavusta suuntautuu Moldovaan, Serbiaan ja Georgiaan ja että Romanian julkinen kehitysapu vuonna 2006 oli 0,04 prosenttia,
- N. ottaa huomioon, että valtaosa Slovenian antamasta kahdenvälisestä kehitysavusta suuntautuu Länsi-Balkanille (Bosnia ja Hertsegovina, Serbia, Montenegro, Makedonia ja Albania) sekä Moldovaan ja että Slovenian julkinen kehitysapu vuonna 2005 oli 0,11 prosenttia,

- O. ottaa huomioon, että Slovakian kahdenvälinen kehitysapu on suunnattu pääosin Serbiaan, Montenegroon, Kirgisiaan, Kazakstaniin, Ukrainaan ja Valko-Venäjälle ja että Slovakian julkinen kehitysapu vuonna 2005 oli 0,12 prosenttia,
- P. ottaa huomioon, että Tšekin tasavallan kahdenvälisestä kehitysavusta valtaosa keskittyy Bosnia ja Hertsegovinaan, Moldovaan, Mongoliaan, Serbiaan, Montenegroon sekä Vietnamiin ja että Tšekin tasavallan julkinen kehitysapu vuonna 2005 oli 0,11 prosenttia,
- Q. ottaa huomioon, että Bulgaria hyväksyi johdonmukaisen kansallisen strategian kansainvälistä kehitysyhteistyötä varten vasta vuoden 2007 lopussa, että sen ensisijaisia kohdemaita ovat Albania, Makedonia, Bosnia ja Hertsegovina, Ukraina ja Moldova ja että Bulgarian julkinen kehitysapu vuonna 2005 oli arviolta noin 0,04 prosenttia, mikä vastaa maan monenvälisiin instituutioihin antamaa panosta,

Uusien jäsenvaltioiden ja AKT-maiden väliset suhteet

- R. ottaa huomioon, että Viro, Latvia ja Romania eivät anna kehitysapua AKT-maihin EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan puitteissa, mutta Viro ei ole sulkenut pois kahdenvälisen yhteistyön käynnistämistä yhden Saharan eteläpuolisen Afrikan vähiten kehittyneen maan kanssa,
- S. ottaa huomioon, että Bulgaria aikoo suunnata kehitysapua niihin Afrikan maihin, joiden kanssa se oli tehnyt kahdenvälisen sopimuksen ennen vuotta 1989, kuten Ghanaan,
- T. ottaa huomioon, että Tšekin tasavalta antaa kehitysapua Angolaan ja Sambiaan, joista Angola saa 8 prosenttia (956 000 euroa vuonna 2007) ja Sambia 4 prosenttia (775 000 euroa vuonna 2007) myönnettyistä varoista; ottaa huomioon, että Angolassa Tšekki rahoittaa lisäksi maatalouden ja maaseudun kehittämishankkeita ja koulutusohjelmia sekä muun muassa miinanraivaukseen, julkisen sektorin tehostamiseen, kansalaisyhteiskunnan ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseen tai ympäristönsuojeluun liittyviä monialaisia ohjelmia; ottaa huomioon, että Sambiassa Tšekin tasavalta rahoittaa terveydenhuollon hankkeita, joilla pyritään saavuttamaan vuosituhaten kehitystavoitteet, kuten lapsikuolleisuuden vähentäminen, äitien terveyden parantaminen sekä HI-viruksen/aidsin ja muiden tautien torjunta, ja rahoitus keskittyy erityisen epäsuotuisista luonnonolosuhteista kärsivään läntiseen maakuntaan,
- U. ottaa huomioon, että Unkarin kehitysapu kohdistuu Etiopiaan, kun taas Puola keskittyy pääasiassa Angolaan ja Tansaniaan,
- V. ottaa huomioon, että Slovakia antaa kehitysapua Keniaan, Sudaniin ja Mosambikiin; ottaa huomioon, että Keniassa se tukee yrityssektoria ja terveystalaa sekä uusiutuvien luonnonvarojen käyttöä; ottaa huomioon, että Slovakian kehitysyhteistyö Sudanissa käsittää velan vähentämisen, ja kehitysapu on suunnattu teknisiin perusrakenteisiin, kuten vesihuoltoon, ja sosiaalialaan, etenkin peruskoulutuksen ja -terveydenhuollon edistämiseen,
- W. ottaa huomioon, että Slovenia aikoo suunnata kehitysapua Madagaskarille, Nigeriin, Maliin, Burkina Fasoon, Ugandaan ja Malawiin kehitysyhteistyötä tekevien

kansalaisjärjestöjensä kautta ja tukea paikallisyhteisöjä esimerkiksi infrastruktuurien, koulutuksen, vesi- ja viemärihuollon sekä kestävän energihuollon alalla,

- X. ottaa huomioon, että Liettua aloitti vuonna 2006 ensimmäisen kahdensivälisen kehityshankkeensa Mauritaniassa (tuki luonnonvarojen kehittämiseksi),
- Y. ottaa huomioon, että merkittävä osa kaikkien uusien jäsenvaltioiden kehitysavusta kanavoidaan kansainvälisten tahojen, myös EU:n välityksellä, ja että näin kaikki nämä maat osallistuvat välillisesti AKT-maiden kehitykseen,

Uusien jäsenvaltioiden ja niiden naapurimaiden väliset suhteet

- Z. ottaa huomioon, että Euroopan naapuruuspolitiikka on EU:n ulkosuhteissa etusijalla ja sen avulla pyritään edistämään hyvää hallintotapaa ja talouskehitystä unionin lähialueilla, millä vähennetään 27 jäsenvaltion EU:n ja sen naapureiden välisiä poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia eroja,
- AA. ottaa huomioon, että kolmea Etelä-Kaukasian maata (Georgia, Armenia ja Azerbaidžan) koskevat Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmat julkistettiin 14. marraskuuta 2006, vaikka ajatus Etelä-Kaukasian maiden ottamisesta mukaan naapuruuspolitiikkaan oli alun perin hylätty edellä mainitun laajempaa Eurooppaa koskevan komission tiedonannon alaviitteessä,
- AB. katsoo, että toimintasuunnitelmia on mukautettava maakohtaisesti,
- AC. toteaa, että EU suosii ulkosuhteissaan perinteisesti alueellista lähestymistapaa,
- AD. panee merkille, että Georgian hallitus on ilmaissut haluavansa kuulua Ukrainan ja Moldovan kanssa Mustanmeren alueeseen Etelä-Kaukasuksen alueen asemesta, mikä on otettu huomioon myös toimintasuunnitelmassa,
- AE. toteaa EU:n ja Georgian välisen toimintasuunnitelman osoittavan, että EU on valmis antamaan Georgialle entistä enemmän konfliktien ratkaisemista koskevaa poliittista tukea, mistä se on tähän asti kieltäytynyt,
- AF. ottaa huomioon, että uudet jäsenvaltiot osallistuivat Euroopan naapuruuspolitiikan laatimiseen ennen kuin niistä tuli EU:n jäseniä,
- AG. toteaa, etteivät uudet jäsenvaltiot pystyneet vaikuttamaan toimintasuunnitelmaan eivätkä ne osallistuneet päätöksentekoon ja menettelyyn ennen jäsenyyttään,
- AH. toteaa, että osallistuakseen Euroopan naapuruuspolitiikkaan naapurivaltioilla on oltava voimassa oleva sopimussuhde, kuten kumppanuus- ja yhteistyösopimus tai assosiaatiosopimus; toteaa, että Valko-Venäjä, Libya ja Syyria jäävät Euroopan naapuruuspolitiikan ulkopuolelle, koska niillä ei ole voimassa olevaa sopimussuhdetta,
- AI. ottaa huomioon, että Keski-Aasian osalta EU pyrkii tasapainoiseen kahdensiväliseen ja alueelliseen toimintamalliin,

- AJ. toteaa, että Kazakstanin, Kirgistanin, Venäjän federaation, Tadžikistanin, Turkmenistanin, Uzbekistanin ja EU:n välinen suhde perustuu kumppanuus- ja yhteistyösopimuksiin ja Bakun aloitteen kaltaisiin yhteistyökehyksiin sekä erilaisiin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan välineisiin,
- AK. toteaa, että kaikilla naapureilla on mahdollista jäsenyyttä koskevasta kysymyksestä riippumatta yhtäläinen mahdollisuus solmia halutessaan EU:n kanssa etuoikeutettuja suhteita, jotka perustuvat yhteisiin etuihin ja arvoihin,
- AL. toteaa, että toimintasuunnitelman suurin etu on, että sen avulla voidaan auttaa maita määrittämään prioriteetteja ja ohjata EU:n tukea maiden pyrkimyksille,
- AM. toteaa, että Bulgaria ja Romania ovat jo mukana rajat ylittävässä yhteistyössä Euroopan naapuruspolitiikkaan liittyvien relevanttien kumppanien kanssa,
- AN. toteaa, että uusien jäsenvaltioiden roolia siirtymään liittyvien kokemustensa jakamisessa hyödynnetään ja sitä käytetään täydentämään "vanhojen" jäsenvaltioiden tietämystä teknisen avun tiedonvaihetoimiston ja kumppanuusohjelmien avulla,

Yleisen tietoisuuden lisääminen

- AO. ottaa huomioon, että useimpien OECD-maiden kehitysyhteistyökysymyksiä koskevan yleisen tietoisuuden lisäämiseen käyttämien varojen määrä on tällä hetkellä yhteensä noin 190 miljoonaa euroa eli 0,25 prosenttia kaikesta julkisesta kehitysavusta,
- AP. ottaa huomioon, että Puolaa ja Maltaa lukuun ottamatta kaikki uudet jäsenvaltiot pitävät kehitysyhteistyötä koskevaa opetusta alan kansalaisjärjestöjen kansallisten kattojärjestöjen ensisijaisena tehtävänä,
- AQ. toteaa, että yhdelläkään uudella jäsenvaltiolla ei vielä ole kehitysyhteistyöopetusta koskevaa kansallista strategiaa,
- AR. ottaa huomioon, että vain 12 prosenttia OECD-maiden kansalaisista on edes kuullut vuosituhattavoitteista ja näistä 62 prosenttia ei tiedä, mitä ne tarkoittavat, ja että 17 prosenttia eurooppalaisista ei osaa sanoa, onko kehitysavulla todellista merkitystä, mikä johtuu korruptiosta ja näkemyksestä, että köyhät eivät hyödy avusta (luku on Portugalissa 34 prosenttia, Italiassa 24, Irlannissa 23 ja Espanjassa 22 prosenttia),
- AS. ottaa huomioon, että vain 29 prosenttia eurooppalaisista uskoo, että äärimmäistä köyhyyttä ja nälkää voidaan vähentää vuoteen 2015 mennessä, ja että kansalaisten mukaan suurimmat esteet köyhyyden vähentämiselle ovat rahan tai resurssien puute (18 prosenttia), tahdon puute (18 prosenttia) ja edessä olevan tehtävän suuruus (14 prosenttia),
- AT. panee merkille, että YK:n kehitysohjelman kertomuksessa ehdotettiin, että Euroopan komissio ja EU:n jäsenvaltiot pyrkisivät saavuttamaan julkisessa kehitysavussa 3 prosentin tason tai ylittämään sen vähimmäistavoitteena yleisen tietämyksen parantamista ja kehitysyhteistyöopetusta koskevissa menoissa,

1. korostaa, että kehityspolitiikka kuuluu erottamattomasti yhteisön säännöstöön, ja muistuttaa uusien jäsenvaltioiden kansainvälisistä sitoumuksista tällä alalla; korostaa EU:n tarvetta tukea uusia jäsenvaltioita ja auttaa niitä saattamaan yhteisön säännöstö osaksi kansallista lainsäädäntöään;
2. ottaa huomioon, että allekirjoittaessaan kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen unionin laajentumisvuonna 2004 uudet jäsenvaltiot sitoutuivat toteuttamaan kunnianhimoisen kehitysmallin sekä ponnistelemaan vuosittain asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi asetetussa määräajassa;
3. ilmaisee huolensa siitä, että monet uudet jäsenvaltiot eivät ole oikealla tiellä saavuttaakseen tavoitteen 0,17 prosentin kehitysavun BKT-l-osuudesta vuoteen 2010 mennessä, ja julkisen kehitysavun määrää saatetaan laskea edelleen joissain maissa valtionvelan vähentämiseksi tarpeellisten yleisten budjettileikkausten yhteydessä;
4. korostaa jäsenvaltioiden omia kokemuksia etenkin siirtymäprosessin aikana ja katsoo, että hyvän hallintotavan ja demokratian edistämisen tulee olla etusijalla kehitysyhteistyötä koskevissa kysymyksissä; kehottaa EU:n toimielimiä kehitysyhteistyöpolitiikkaa tehostaakseen hyödyntämään näissä asioissa uusissa jäsenvaltioissa saatuja kokemuksia;
5. uskoo, että aktiivisen kehitysyhteistyöpolitiikan ansiosta uudet jäsenvaltiot auttavat edistämään perusoikeuksien kunnioittamista ja yhteisvastuullisuutta uusien sukupolvien keskuudessa maissa, jotka kuuluvat Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin,
6. korostaa kehitysyhteistyöpolitiikkaan osallistumisen uusille jäsenvaltioille tuomaa konkreettista hyötyä etenkin talouskehityksen ja kaupan alalla;
7. pitää myönteisenä, että komission uudessa lähestymistavassa ei rajoituta perinteisiin kehitysyhteistyöpolitiikkoihin ja luodaan uusia kumppanuussuhteita kehitysmaiden kanssa;
8. pitää myönteisenä, että kansainvälinen yhteisö on valmis tunnustamaan yhteisvastuuperiaatteen humanitaarisissa kriiseissä;
9. ehdottaa, että uudet ja vanhat jäsenvaltiot tekisivät entistä aktiivisempaa yhteistyötä EU:n kanssa sen takaamiseksi, että tiettyjen Euroopan naapuruuspolitiikkaan kuuluvien maiden tilannetta seurataan entistä ajantasaisemmin niin, että EU voi reagoida nykyistä joustavamman näitä maita koskevassa politiikassaan;
10. korostaa kehityksen olevan yhteydessä muuttoliikkeeseen, joka on merkittävä haaste useimmille unionin ulkorajoilla sijaitseville uusille jäsenvaltioille;
11. panee merkille uusien jäsenvaltioiden edistymisen avunsaajamaista avunantajamaiksi ja on tietoinen edessä olevista haasteista;
12. ottaa huomioon, että historialliset suhteet määrittävät pitkälti uusien jäsenvaltioiden siirtymäkauden jälkeiset painopisteet, jotka sijaitsevat niiden naapurimaissa, ja että

valtaosa uusien jäsenvaltioiden kehitysyhteistyömäärärahoista on suunnattu niiden lähinaapureille ja IVY-maihin; kehottaa EU:ta hyödyntämään näiden uusien jäsenvaltioiden kautta avautunutta tilaisuutta ja vahvistamaan näin strategista läsnäoloaan Itä-Euroopassa, Keski-Aasiassa ja Kaukasian alueella eli maailman alueilla, jotka eivät ole olleet mitenkään keskeisiä eurooppalaisen tuen saajia, mutta joilla on edessään lukuisia kehityshaasteita;

13. korostaa, että tehokkaat toimet uusille jäsenvaltioille tärkeiden asioiden eli demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen edistämiseksi ovat nekin keino vähentää pitkällä aikavälillä köyhyyttä, mikä on yksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineessä (DCI) vahvistetuista EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijaisista tavoitteista;
14. muistuttaa EU:n ulkosuhteiden itäisen ulottuvuuden tärkeydestä ja uskoo, että historiallisen kokemuksen pohjalte rakentuva Euroopan unionin ja sen naapurimaiden uusi liitto (AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen, Euro–Välimeri-kumppanuuden Euromedin ja EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaarisen yleiskokouksen Eurolatin mallin mukaisesti) voisi lisätä uusien jäsenvaltioiden unionin politiikkaan antamaa panosta, edistää Euroopan naapuruuspolitiikan kehittämistä ja lisätä naapurivaltioiden tietoisuutta uusista politiikanaloista;
15. ottaa huomioon, että useimmilla jäsenvaltioilla on ulkoministeriöissään kehitysyhteistyölle omistettu osasto, mutta suosittaa kuitenkin, että ne koordinoisivat paremmin sekä ministeriöiden sisäistä että kehitysyhteistyöosastojen keskinäistä ja muiden jäsenvaltioiden kanssa tehtävää yhteistyötä päätöksentekoprosesseissa kansallisten parlamenttien ja paikallisviranomaisien hyväksymässä laajuudessa;
16. myöntää tarvittavien rakenteiden kehittämisen ja politiikan toteuttamisen olevan aikaa vievä prosessi;
17. katsoo, että uusien jäsenvaltioiden tulevien vuosien suurimmat haasteet ovat määrärahojen lisääminen ja tietoisuuden lisäämiseen tähtäävien toimien tehostaminen;
18. pitää myönteisenä edellä mainittua puiteasiakirjaa "European Consensus on Development: The Contribution of Development Education and Awareness Raising" ja katsoo, että parlamentin on tärkeää korostaa kehitysyhteistyötä koskevan opetuksen ja tietoisuuden lisäämisen nykyistä ja mahdollista asemaa niin uusien jäsenvaltioiden virallisissa kuin epävirallisissa koulutusjärjestelmissä;
19. katsoo, että maailmanlaajuisen köyhyyden poistamisessa todella hyödyllisiä ovat pitkän aikavälin hankkeet, jotka on kohdistettu sellaisille yhteistyökumppaneille ja aloille, joilla uusilla jäsenvaltioilla on suhteellinen etu ja ne voivat levittää kokemuksia;
20. kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan keskinäisestä työnjaosta kunkin toimijan panoksen lisäarvon ja toimivan yhteistyön aikaansaamiseksi;
21. katsoo, että valtaosa uusista jäsenvaltioista voisi priorisoida kehitysyhteistyöpolitiikkaansa ja huolehtia kattavasta strategiasuunnittelusta

(poikkeuksen muodostaa Liettua, missä ulkoasiainministeriö vastaa julkisen kehitysavun suunnittelusta ja hallinnoinnista);

22. toteaa, että EU:n tavoitteena ei ole vain hyödyntää uusien jäsenvaltioiden kokemuksia vaan se pyrkii myös auttamaan niitä lujittamaan rooliaan uusina avunantajina; kannustaa siksi vanhoja ja uusia jäsenvaltioita sopimaan yhdessä realistisesta aikataulusta, jolla uudet jäsenvaltiot saadaan unionin kehitysyhteistyötavoitteiden tasalle ja jossa otetaan huomioon uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden mahdollisuudet ja rajallisuudet;
23. korostaa, että uudet jäsenvaltiot on otettava täysipainoisesti mukaan kokemusten jakamiseen ja erityiskoulutukseen kehitysyhteistyöpolitiikan ohjelmointia, toteutusta ja arviointia koskevissa asioissa; ottaa huomioon valmiuksien kehittämistä koskevista eri järjestelmistä saadut kokemukset ja kehottaa lisäparannuksiin (pysäyttämään erityisesti virkamiesten vaihtuvuuden);
24. toistaa uusista jäsenvaltioista ja liittyvistä valtioista tai ehdokasmaista vastaavien virkamiesten kanssa käytävän jatkuvan vuoropuhelun olevan ehdottoman tärkeää; korostaa EuropeAid-yhteistyötoimiston toiminnan tärkeyttä teknisen tuen antamisessa koulutuskurssien, seminaarien ja konferenssien järjestämiseksi ja asianomaisten maiden ilmaisemiin tarpeisiin vastaavan kohdistetun teknisen tuen antamisessa; painottaa tältä osin kehitysyhteistyön pääosaston rahoittamien toimien merkitystä;
25. pitää valitettavana, että uusien jäsenvaltioiden kapasiteetin kehittämistä käsittelevä erityistyöryhmä ei kokoontunut enää vuonna 2007, vaikka on erittäin suuri tarve lisätä uusien jäsenvaltioiden kehitysyhteistyövalmiuksia ja vaikka EU:n laajentumisprosessi on edelleen käynnissä
26. vaatii käynnistämään työryhmän toiminnan uudelleen ja huolehtimaan siitä, että ryhmässä ovat edustettuina parlamentin kehitysyhteistyövaliokunta tai sen sihteeristö ja Trialog eli hanke, joka tekee tiivistä yhteistyötä kehitysyhteistyöalan eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen kanssa, ja siitä, että työryhmän tehtävät ulotetaan kattamaan uusien jäsenvaltioiden kehitysyhteistyöalan erityisongelmat;
27. pitää hyvin tärkeinä kumppanuushankkeita ja "kevennettyjä kumppanuushankkeita", uusien jäsenvaltioiden henkilöstön kouluttamiseksi korkeatasoisella teknisellä avulla, mihin vain Unkari ja Slovakia ovat pyytäneet varoja;
28. kehottaa järjestämään kahdesti vuodessa kehitys- ja yhteistyökysymyksiin keskittyviä Euroopan parlamentin ja uusien jäsenvaltioiden parlamenttien välisiä tapaamisia ja luomaan tätä varten erityisen verkoston;
29. uskoo, että uusien jäsenvaltioiden osallistuminen EKR-komiteaan toisi keskusteluihin uuden ulottuvuuden ja edistäisi uusien jäsenvaltioiden teknisen kapasiteetin luomista;
30. panee merkille, että kehitysyhteistyöprioriteetit eivät ole julkisesti tunnustettuja eräissä uusissa jäsenvaltioissa, ja kehottaa laatimaan kattavan viestintä- ja koulutusstrategian tämän puutteen korjaamiseksi; pitää tärkeänä kehitysyhteistyöasioiden sisällyttämistä

koulujen opetusohjelmiin ja tiedotusvälineiden roolia yleisen tietoisuuden lisäämisessä ja kansainvälisen vapaaehtoisperinteen luomisessa;

31. suhtautuu myönteisesti sellaiseen kertomukseen kehitysyhteistyötä koskevasta opetuksesta ja tietoisuuden lisäämisestä ja niiden roolista kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen täytäntöönpanossa, jossa käsitellään kehitysyhteistyötä koskevan opetuksen ja tietoisuuden lisäämisen nykyistä ja mahdollista asemaa Euroopan ja erityisesti uusien jäsenvaltioiden virallisissa ja epävirallisissa koulutusjärjestelmissä;
32. katsoo, että uusien jäsenvaltioiden kansalaiset ovat jo tietoisia humanitaarista apua koskevista kysymyksistä, minkä osoitti niiden suuri aktiivisuus vuoden 2004 tsunamin yhteydessä, ja että tätä voidaan hyödyntää yleisen mielipiteen tekemisessä tietoiseksi siitä, että toimivassa kehitysyhteistyössä tarvitaan konkreettisia pitkän aikavälin sitoumuksia;
33. kehottaa komissiota käynnistämään kohdistetun tiedotuskampanjan, jossa keskitytään uusien jäsenvaltioiden suhteellisiin etuihin ja lisäarvoon kehitys- ja yhteistyökysymyksissä;
34. kehottaa tehostamaan asiassa mukana olevien kansallisten sidosryhmien koordinointia ja varmistamaan kansalaisjärjestöjen ja paikallisen tason viranomaisten riittävän osallistumisen kansallisiin toimintalinjoihin;
35. kehottaa komissiota ottamaan uudet jäsenvaltiot aktiivisesti mukaan toimintasuunnitelmien valmisteluun ja niitä koskeviin neuvotteluihin sekä niiden toteutuksen seurantaan;
36. toteaa, että uudet jäsenvaltiot voisivat kehitysapunsa sidonnaisuuden täysimääräisellä purkamisella näyttää myönteistä esimerkkiä kaikille jäsenvaltioille;
37. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi luotava aikataulu kehitysapunsa sidonnaisuuden purkamiselle, koska sidonnaisuus ei pitkällä aikavälillä palvele hyvää hallinnointia eikä varojen tehokasta jakamista eikä edistä kehitysyhteistyötavoitteiden saavuttamista;
38. katsoo, että yksityisen sektorin ja kehitysyhteistyön väliset yhteydet avaavat lupaavia uusia näkymiä uusille jäsenvaltioille ja että niiden yksityisten yritysten aktiivisempi osallistuminen kehitysyhteistyöhankkeita koskeviin yhteisön tason tarjouskilpailuihin voisi lisätä tietoisuutta kehitysyhteistyöstä;

°
° °
39. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Euroopan unionin sitoumus kehitysyhteistyöhön sisältyy jo EY:n perustamissopimukseen, ja sitä on sittemmin noudatettu johdonmukaisesti ja lujitettu vuonna 2000 hyväksytyissä vuosituhattavoitteissa. Barcelonan huippukokouksessa vuonna 2002 jäsenvaltiot (vuonna 2004 liittyneet maat mukaan lukien) sitoutuivat kasvattamaan kehitysavun BKTL-osuuttaan EU:n yhteenlasketun julkisen kehitysavun nostamiseksi 0,7 prosenttiin. Vuonna 2005 allekirjoitettu kehitysyhteistyötä koskeva eurooppalainen konsensus antoi lisäksi unionille yhteisen vision kehitysyhteistyön arvoista, tavoitteista ja resursseista.

Tässä mietinnössä selvitetään kehitysyhteistyön nykytilaa uusissa jäsenvaltioissa analysoimalla muun muassa asiaankuuluvia instituutioita, teemaohjelmia ja kohdemaita sekä jäsenvaltioiden rahoitusosuuksia. Yhteisen historiansa ja maantieteellisen sijaintinsa vuoksi uusien jäsenvaltioiden kehitysapu keskittyy usein niiden lähinaapureille. Koska viimeisin laajentuminen muutti huomattavasti unionin rajoja, käsillä olevassa mietinnössä korostetaan uusien jäsenvaltioiden ja EU:n uusien itänaapureiden välisten suhteiden merkitystä. Kyprosta ja Maltaa ei sisällytetty analyysiin historiallisista, kulttuurisista ja maantieteellisistä syistä.

Eurooppalainen kehitysyhteistyö rakentuu suhteille, jotka luotiin vuonna 1959 AKT-maiden kanssa Yaoundén sopimuksilla, joka tunnettiin sittemmin vuoteen 1975 asti kestäneenä Yaoundén yleissopimuksena. Sen seuraajat ovat Lomé'n yleissopimus ja vuonna 2000 allekirjoitettu Cotonoun sopimus. Euroopan unioni antaa taloudellista tukea Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) maille hiljattain perustetun kehitysyhteistyön rahoitusvälineen ja Euroopan kehitysrahaston kautta. Kehitysyhteistyön rahoitusvälineen suuruus kaudelle 2007–2013 lähes 17 miljardia euroa. Näiden varojen lisääminen AKT-maille vuosiksi 2008–2013 nimenomaisesti myönnettyihin 22,7 miljardiin euroon (10. EKR) nostaa yhteisön uuden rahoituksen ilman jäsenvaltioiden kansallisia osuuksia lähes 40 miljardiin euroon. Yhdessä uusien jäsenvaltioiden kanssa Euroopan unioni voi lujittaa asemaansa suurimpana kehitysavun antajana.

Joillakin uusilla jäsenvaltioilla on historiallisesti ollut kehitysohjelmia Afrikan maissa, ja ne ovat vaikuttaneet kyseisten jäsenvaltioiden uusiin kehitysyhteistyöstrategioihin, kuten Tšekin tasavallan ohjelmiin Angolassa ja Sambiassa, Unkarin ohjelmiin Etiopiassa ja Slovakian ohjelmiin Keniassa. Muissa uusissa jäsenvaltioissa, kuten Romaniassa ja Bulgariassa, poliittinen muutos vaikeutti vanhoihin yhteyksiin turvautumista, ja ne ovat joutuneet luomaan kansalliset kehitysstrategiansa tyhjästä.

Kehitysyhteistyötä koskeva eurooppalainen konsensus edellyttää kehitysyhteistyön rahoituksen lisäämistä vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi. Eurooppalainen konsensus toimii kannustimena, mutta se ei velvoita uusia jäsenvaltioita kohdistamaan kehitysapua Afrikkaan, vaikka vanhojen jäsenvaltioiden olisi autettava uusia tekemään yhteistyötä Afrikan maiden kanssa.

Uudet jäsenvaltiot ovat mitä ilmeisimmin aloittaneet kehitysyhteistyön institutionaaliseksi vakiinnuttamiseksi tarvittavien oikeudellisten puitteiden ja kanavien rakentamisen. Niiden kehitysyhteistyö kohdistuu pääosin lähinaapureihin, koska tällä alueella ne voivat hyödyntää historiallisia kokemuksiaan sekä siirtymävaihetta koskevaa asiantuntemustaan.

Uusien jäsenvaltioiden kehitysavun ensisijaisia kohdemaita ovat saman historiallisen taustan omaavat naapurimaat, kuten Kirgisia, Kazakstan, Tadžikistan, Moldova ja Georgia. Kuudesta hiljattain itsenäistyneestä valtiosta (Armenia, Azerbaidžan, Valkovenäjä, Georgia, Moldova ja Ukraina) eniten apua uusilta jäsenvaltioilta saavat Moldova ja Ukraina. Kehitysavun täytäntöönpano on kuitenkin vaikeampaa vähiten kehittyneiden maiden osalta.

Euroopan unionin tärkeimmät välineet suhteidensa kehittämiseksi itänaapureihin ovat naapuruuspolitiikka ja eurooppalainen naapuruuden ja kumppanuuden väline (ENPI). Suhteet itänaapureihin perustuvat yksittäisiä maita varten laadittuihin ja erikseen neuvoteltuihin maakohtaisiin toimintasuunnitelmiin. Kuusi maata (Kazakstan, Kirgisia, Venäjän federaatio, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan) ei kuitenkaan osallistu naapuruuspolitiikkaan, vaan niiden kanssa on tehty kumppanuus- ja yhteistyösopimus. Niin Euroopan unioni kuin Keski-Aasian maatkin (Kazakstan, Uzbekistan, Kirgisia, Tadžikistan ja Turkmenistan) haluavat syventää suhteitaan ja kaikki osapuolet tunnustavat niitä odottavat haasteet (rajat, vesien käyttö, järjestäytynyt rikollisuus, koulutus, oikeusvaltio, ihmisoikeudet). Venäjän federaatio ei ole tarttunut Euroopan naapuruuspolitiikan antamaan tilaisuuteen, sillä se haluaa olla EU:n tasavertainen kumppani eikä nuori kumppani, jollaisiksi se kokee naapuruuspolitiikan puitteissa solmitut suhteet.

Armeniaa, Azerbaidžania, Georgiaa, Moldovaa ja Ukrainaa koskevat Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmat on tehty ilman uusia jäsenvaltioita, koska niitä koskeneet neuvottelut saatiin päätökseen ennen vuosien 2004 ja 2007 laajentumisia, eikä niissä siten oteta huomioon uusien jäsenvaltioiden merkittävää panosta.

Seuraavat suositukset pohjautuvat useisiin tekijöihin kuten:

- tarve parantaa uusien jäsenvaltioiden kehitysyhteistyöpolitiikkaa,
- uusien jäsenvaltioiden ja EU:n uusien naapurimaiden välisten tärkeiden yhteyksien tunnustaminen.

Tehokkaan kehityspolitiikan toteuttamista uusissa jäsenvaltioissa vaikeuttaa ennen kaikkea työläs siirtyminen avunsaajamaista avunantajamaiksi. Uusilta jäsenvaltioilta puuttuvat sekä strategiasuunnittelusta vastaavat keskusvirastot että yleinen tietoisuus kehityskysymyksistä, jonka lisäksi kehitysyhteistyön alalla toimivat kansalaisjärjestöt tarvitsevat tukea uusissa tehtävissään. Uusien jäsenvaltioiden kehitysyhteistyötä tekevät kansalaisjärjestöt ilmaisivat Conordin vuonna 2007 julkaisemassa raportissa huolensa heikosta taloudellisesta tilanteestaan. Uusilla jäsenvaltioilla on vaikeuksia täyttää sitoumuksesta kehitysavun BKTL-osuuden nostamisesta 0,10–0,17 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä; vaikeudet johtuvat muun muassa kehitysyhteistyön saamasta vähäisestä yleisestä kannatuksesta ja eräistä Neuvostoliiton hajoamisen jälkeiseen kehitykseen liittyvistä ongelmista. Siksi on ehdottoman tärkeää vahvistaa kansalaisyhteiskuntaa ja lisätä julkisia kuulemisia ja kehitysyhteistyön tiedotuskampanjoita kansalaisten palautteen saamiseksi koskien tehtäviä ja vastuualueita uusissa jäsenvaltioissa, Euroopassa ja maailmassa. Kehitysavun osuus BKTL:sta on yleensä korkeampi ja yleinen tietoisuus kehityskysymyksistä hieman parempaa niissä OECD-maissa, jotka panostavat muita enemmän kehitysyhteistyötä koskevaan opetukseen ja tietoisuuden lisäämiseen. OECD:n kehityskeskuksen tutkimus osoittaa opetuksella, tiedotuskampanjoilla, julkisella keskustelulla ja käsittelyllä tiedotusvälineissä olevan vaikutusta alan kysymyksiä koskevan tietoisuuden lisääntymiseen. Yleinen tietoisuus köyhyyteen ja kehitysyhteistyöhön

liittyvistä kysymyksistä on kuitenkin Euroopassa valitettavan vähäistä: yli 80 prosenttia unionin kansalaisista ei ole koskaan edes kuullut vuosituhattavoitteista. Avun tuloksellisuutta ja köyhyyden torjumiseen käytettyjä julkisia varoja koskeva avoimuus on voitava taata suurelle yleisölle, sillä se on demokraattinen oikeus. Opetuksen ja tiedottamisen tehostamisen kehittyvissä maissa voidaan odottaa johtavan entistä tarmokkaampaan, tehokkaampaan ja johdonmukaisempaan kehitysyhteistyöpolitiikkaan.

Suosituksset: Vanhojen ja uusien avunantajamaiden toiminnan tehokas koordinointi on ehdottoman tarpeellista, ja uusien jäsenvaltioiden potentiaalia on arvioitava ja hyödynnettävä erityisaloilla tai tietyissä maissa. Tiedotusvälineitä ja kehitysyhteistyötä tekeviä kansalaisjärjestöjä olisi kannustettava lisäämään kansalaisten tietoisuutta näistä kysymyksistä, sillä taloudellisten ja inhimillisten resurssien kohdentaminen eurooppalaiseen kehitysyhteistyöhön on mahdollista vain laajemman yleisen kannatuksen myötä.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	29.1.2008
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 33 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Marie-Arlette Carlotti, Corina Crețu, Marek Aleksander Czarnecki, Nirj Deva, Koenraad Dillen, Fernando Fernández Martín, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Johan Van Hecke, Jan Zahradil
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Gabriela Crețu, Sorin Frunzăverde, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Atanas Paparizov, Anne Van Lancker, Ralf Walter, Renate Weber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Catherine Neris